

Bà Tùng Ma tên thật là Nguyễn Tân, tuổi 60', cựu sĩ quan hải quân, đến thành phố Glendale. Sau đây là bài viết của ông, không giống bất cứ bài viết nào mô tả Halloween tại Mỹ.

Việc làm đầu tiên của tôi ở Mỹ là đến bán food to go như gà chiên, hot dog, bánh donut... cho bà Lê, chủ tiệm ngói ở Việt, bên cửa cô em con chú ruột tôi. Bà Lê khoảng 40 tuổi, khá đẹp, nghiêm trang, ra dáng một bà chủ tiệm. Ông Lê, chồng bà, lớn hơn bà ít nhất cũng 10 tuổi, nhỏ con, xanh xao như một con khỉ bỏ lông da. Ông Lê giống như người dốt học, thối hay làm nhảm không ra lời. Chồng biết ông ta nói gì. Tiệm này ở trong một khu thương mại tầm thường nhảm, không lạ thiên. Khu thương mại này tọa lạc ở góc đường Los Angeles và đường S 6, thuộc Trung tâm Thành phố Los Angeles. Hàng xe đò Grey Hound chiếm khoảng một phần ba một bên đường cửa khu thương mại. Phòng vé và khu hành khách của hàng nằm chồm chồm trên cao, có cửa thang cuốn, một tiện nghi rất hiếm một nơi hoang phí đến vậy tôi, người Mỹ mà việc tôi đến là một trong những trải nghiệm của tôi khi còn ở Việt Nam. Hai cái thang cuốn lên xuống suốt ngày đêm, ngay cả lúc không có người dùng, làm tôi rất... sợ hãi. Có lẽ những ngày này tập hợp cả hàng ngàn người đến đây phải chờ! Có lẽ khu này là nơi đáng sợ nhất nước Mỹ dù cảnh sát đôi khi cũng có ghé đến và có báo về hơn hoi. Báo về là một anh Việt Nam. Anh này chắc có chứng chướng mắt, mắt có chứng chướng mắt xối mắt cay và dụi dụi. Anh ta mang dụi dụi đi vòng vòng khu thương mại cho đến hết đường xe, rồi ghé ngang chỗ tôi làm, nói chuyện trên trời dưới đất.

Mắt chân ướt chân ráo đến đây tôi đã gặp mình vì tiếng hét của một bà hình như người Mỹ, vù vù thò thò, chạy theo sau một anh homeless đến thôi. Nghe nói bà này cũng homeless, đang thay áo thì anh homeless thấy gặp cái áo chạy. Có lẽ trong túi áo có tiền. Mắt anh homeless ở đây tự do... đánh nhau, ẩu đả, sặc trắng. Cảnh sát năm khi mà họ a mà đến can thiệp, mà có bắt ai cũng thả ngay, phần lớn mắt anh homeless chứng có gì y tế gì cả, gì họ thêm một khi tra cứu. Ở đây còn có dân tộc. Một hôm có anh đến mua loại bánh donut tầm một đồng. Anh ta lấy dao cắt bỏ một đồng ra, cho vào miệng giở, rồi vứt cái bánh. Lúc đầu tôi ngạc nhiên, sau mới biết anh ta lấy bỏ một đồng trở thêm vào bánh phần để bán kiếm lời.

Tiệm mở cửa suốt ngày đêm, chia làm ba ca. Bà Lê làm từ 7 giờ sáng đến 3 giờ chiều. Còn hai ca từ 3 giờ chiều đến 11 giờ đêm và từ 11 giờ đêm đến 7 giờ sáng thì tôi và thằng José thay phiên nhau làm. Thằng hai hơn tuổi tôi một chút, ông Lê làm thối. Tôi thấy ông rất miệt mài công việc thay thế tôi. Mọi lần tôi bàn giao công việc, ông hay nhăn nhó, nói nhảm nhảm. Tôi không

thích làm vì c ò đây, vì lu ng ít và ph c t p quá. Vì c tôi b c nh t là đem bánh donut cũ đi đ đ sáng s m thay bánh m i vào. Tôi nói v i bà L i bánh trung thu đ c tu n ngoài ch còn bán đ c, bánh t đ m c meo còn ăn đ c, bánh donut ch m i có m t ngày, sao ăn không đ c. Bà L i nói h ăn bánh cũ, dù đau b ng vì lý do khác, cũng có th đ i cho mình. Tuy bà L i nói v y nh ng tôi không th c m lòng đ c khi m y anh homeless theo xin.

N u không có th ng José, tôi đã ngh v c t th hai tu n tr c. L n đ u tiên g p nó tôi h i nó là Cuba ph i không, nó b c mình nói:

-Tao là Cuba sao?!

-Ch m y là gì? Nicaragua, Venezuela hay Bolivia?

-Tao là Brasil, m t n c l n, giàu và t do nh t Nam M . Ch c m y bi t c u th Pélé. Ông ta cũng là Brasil. Ng Brasil nói ti ng B Đào Nha, không ph i ti ng Tây Ban Nha nh các n c khác Nam M .

-Tao bi t ch ! Nh ng tao không th phân bi t đ c ti ng Tây Ban Nha v i ti ng B Đào Nha. Tao th y hai th ti ng này r t gi ng nhau, khi nói...ng m mi ng, ch không ...há mi ng nh M . À, n c này giàu và t do nh v y, m y qua M làm gì?

-Tao là...FBI. Đ ng nói i cho ai bi t nghe.

Nó v a nói v a đ a cho tôi xem m t cái th có 3 ch FBI th t l n, trên đó có t m nh c a nó. Tôi bu n c i, suýt b c lên thành ti ng. M i đ n M nh ng tôi bi t M có nhi u "game" ng nghĩn l m. Tôi bi t cái th này là do công ty "Things You Never Knew Exited" bán cho nó đ nó... đ t le. Công ty này công khai bán đ th gi m o đ khách hàng làm đ ch i hay đ t le. Th ng cháu tôi có cho tôi m t "Ch ng ch hành ngh trình thám t " do công ty này c p. Nghe th ng José khoe, tôi làm b g t gù nhìn nó m t cách thán ph c. Tôi cũng ch ng h i nh ng ngh ch lý trong "mission imposible" c a nó làm gì, thí đ nó là Brasil sao i làm FBI và đi làm thuê.

M t hôm nó h i tôi:

-M y xu ng h m đ u xe l n nào ch a?

-Ch a.

-Đ i đó có nhi u cái vui l m.

-Cái gì v y? M y đ n tao đi coi đi!

-T i nay. Ph i t i m i đ c. T i nay m y đi làm s m m t chút. Tao làm b đau b ng, đi mua thu c, nh th ng cháu bà ch xem ti m.

T i hôm đó m i 10 gi 20 tôi đã đ n đ ng ngoài đ ng Los Angeles, g n h m đ u xe đ ch th ng José. Ch ng 5 phút sau José đ n đ t tôi vào trong xe h i c a h n ng i nhìn ra. Đó đây trong nh ng góc t i, t ng c p trai gái ôm nhau hôn hít, r i làm cái chuy n "không th đ ng"

Hồi Ma Quỷ Địch Thân

Tác Giả: B Tùng Ma

Thứ Bảy, 31 Tháng 10 Năm 2009 05:56

đ c. Có c p kín đáo nh ng cũng có c p ch ng ng i ngừng, m c "áo qu n" c a Adam và Eva. H ch ng c n bi t có ng i nhìn th y h hay không. Có m t cô tr n tru ng nh nh ng, thân hình r t "b t m t" ch y chung quanh m t chi c xe h i, v a ch y v a c i rú lên, theo sau là m t anh chàng lùn t t. José nói cô này ng i M , b điên. Xem m t lát, không th y có gì h p đ n h n, tôi r i h m đ u xe.

Còn h n m t tu n n a m i đ n l Halloween nh ng các c s làm ăn đ dây đã trang hoàng đ th : x ng ng i, đ i, nh n, phù thu ... M t anh ăn m t đ th ng trên tay c m m t x p gi y màu vàng, qu ng cáo v m t h i hoá trang. Tôi ng ý v i José mu n đi xem h i hoá trang này. Nh ng José nói h n s đ em tôi đi tham d m t bu i h i v Halloween r t đ c bi t, có m t không hai trên x M .

Hôm tr c l Hollown m t ngày, sau khi bàn giao ca t i cho tôi, José nói:

-Mai, th hai, ông L i thay m y h ? Tao s đ em mày đ n "Hồi Ma Quỷ Địch Thân". Mu n đi không?

-Mu n, nh ng tao có v mà.

-Có ai đ u tra lý l ch đâu mà lo. À, có đ vũ n a.

-Tao đâu bi t nh y.

-Ch c n nhún nhún vài cái r i kéo nhau đi nói chuy n. Tao bàn giao ca đ em cho ông L i vào kho ng 8 gi . Sáng s m hôm sau tao đ n làm bù l i. Ông ta ch u r i.

Tôi h i José:

-Ti n nong th nào?

-150 đ. Ch a k ti n n c.

Đ i v i tôi h i đó, 150 đ r t l n. Nh ng anh tôi v a cho tôi 2000 đ. T ngày qua M tôi ch a h tiêu hoang phí, hãy hoang phí l n này r i nh n c nă cũng đ c.

José đ n đón tôi kho ng 8 gi 30 t i. Nó nói v i v tôi:

-Tôi ch nó đi Hollywood xem ng i ta t ch c Halloween. Ch đi không?

-Tôi ph i đ a th ng nh đi xin k o. Nó đi v i đám con nít, tôi ng i l m. Nghe nói nă ngoái có đ a b b t cóc. Hai ng i đi đi!

Ra kh i nhà tôi h i José:

-Sao m y l i r bà y đi. R i v tao đi thì sao?

-Tao bi t ch c v m y không đi.

-Sao bi t đ c.

-Có gì đâu. V m y đang m c áo qu n nh chu n b đi đâu, th ng con m y đang hăm h s a so n l ng đèn võ bí và túi đ ng k o.

-Nh ng r i v con tao mu n đi Hollywood xin k o thì sao?

-Th ng bé th nh tho ng l i m c a s nhìn ra đám con nít đ ng ngoài đ ng. Trói nó l i, d t đi Hollywood, nó cũng không đi. Mà n u nó đi thì mình tìm cách khác, thí d mình nói trên Hollywood ph c t p nguy hi m l m vì đồng ng i. Nói v y, v mi s ngay.

Tôi th y nên n nh nó m t câu cho ph i phép:

-M y đúng là thám t thông minh.

-Ng i Brasil mà m y.

Tôi h i b c mình. Nó nói v y cũng nh nói ng i Vi t không thông minh b ng ng i Brasil.

-Ngày nay đ u tra cái gì ng i ta cũng dùng khoa h c k thu t, đ u tra theo ki u Sherlock Holmes x a r i.

-Có nh ng cái mình t ng nh c n khoa h c k thu t m i bi t, nh ng không ph i v y.

-Thí d nh cái gì?

-Thí d nh ng i ta có th đo t gi y hay cái gì đó vô cùng m ng, m ng đ n 00, 1 mm hay h n n a

-Ch có k thu t đ n t m i đo đ c.

-Không h n v y. Ch vi c ch ng 100 t gi y, l y th c k p đo, thí d đo đ c 1 mm, l y 1mm chia cho 100. V y là ta bi t m i t có b dày 00, 1 mm. Ngh thám t cũng v y, đôi khi ch ng c n khoa h c k thu t.

Mãi nói chuy n chúng tôi đ n m t xóm nhà ven đ i phía đông b c thành ph Glendale lúc nào không hay. Nhà đ đây không to l n nh ng xinh đ p và sang tr ng. Nhà nào cũng có v n, có sân. Hôm y ng i ta ch ng trong v n nh ng hình nh ma quái, phù thu , d i, nh n... Nh ng cái tên nghe r t rùng r n nh ng nhìn th y r t th , r t m ng và r t... M . Đám tr con trong nh ng b áo qu n k d , tay xách l ng đèn làm b ng võ bí đ đi t ng nhà xin k o. Có nh ng đám tr đ c ng i l n đi kèm m t bên. Đây là l n đ u tiên tôi th y t n m t m t đêm Halloween. Tôi đ n M t đ u tháng 11 năm ngoái. Tôi đã tr i qua m t Thanksgiving, m t Giáng Sinh và sau đó là Ph c Sinh; nh ng không có ngày l nào gây cho tôi nhi u n t ng nh ngày Halloween. Tôi so sánh ngày Holloween v i ngày cúng cô h n bên quê nhà. Nh ng đ a tr i quê tôi không đi xin k o, mà đ ng chung quanh chi c bàn đ ng đ cúng. Khi cúng v a xong, chúng nhào đ n ch p l y đ ăn, có đ a m nh kho đ i luôn c cái bàn đem đi. M t năm n bà n i tôi cúng cô h n th t l n, có hình ng i và các v t đ ng b ng gi y, b ng g , b ng tre. Trên bàn cúng đ gi a sân có xôi, chè, bánh, k o, h ng, đèn. Bà tôi kh n vái lâm râm m t ch p thì t trong các g c chu i và b i r m quanh đó có nh ng ti ng s t so t. M t đám tr

con trán tráng trác, cá đáa á truáng, cá đáa mát vá đáy lá nái, nhám ngái nhá muán nháy ra. Bà tôi cháa káp vái ba vái cuái cùng thì đám trá đá nhá ra giánh giát đá ăn trên bàn. Bà tôi không há can ngăn mà còn quay gát vào nhá, váa đi váa nái nho nhá mát cách thán khán:
-Các ngài vái vá quá

Sau đó bà tôi nái vái tôi:

-Tôi hán là cô hán đó, tôi hán ăn thá cho nháng hán ma. Xáa kia cá nhiáu lán ngái ta đái kám đán nái không cá mát ngán cá mà ăn. Ngái ta chát nhá rá. Há chát rái bián thán nháng cô hán. Há không đác cáng quáy. Há đi thát tháu táng đán, đái khát, lánh láo. Ngái cán sáng sát cũng cháng khác gì ngái chát. Hai bên sáng chung vái nhá. Ông tôi ra sán phá bà tôi khiáng cái bàn vào. Váa khiáng, ông váa ngám:

*Tát tháng báy máa đám lá tá
Toát hái may lá nhá buát xáng ngá khá
Náo lòng thay buái cháu thu
Ngán lau nhuám bác, lá ngá ráng váng*

Mái lán nhá lái lái bà nái, tôi không khái ráng mình ghá sá. Nháng hán ma bên quáe nhà sao mà tái nghiáp, kinh khiáp nhá váy, trong khi nháng hán ma á đáy thát là...vui.

José lái xe qua mát chiác cáu nhá, quáo trái đác theo con đáng đái chân đái và đáu xe á vá đáng. Tôi nhìn cái cáng gán đó, trên cá chá Halloween rát lán nám giáa nháng con nhán và đái. José láy ra hai cái mát ná. Nó mang cái mát ná quá Dracula và đáa cho tôi cái mát ná mèo màu xanh:

-Vào trong đó, há tháy mát "con mèo" náa thì máy cá mái nó nháy.

-"Con mèo" đó cá biát tao là ai không.

-Không, tuyát đái bí mát. Ngái ta bán vé mát cách random, ngáu nhiên. Nháng ngái mua vé đá đác hái chán mát cách kín đáo. Có lá máy là ngái Viát đáu tiên và duy nhát đán đáy.

Tôi đánh hái cho rõ hán nháng tháy không cán thiát. Tôi nghĩ có lá José đá giái thiáu tôi vái cái hái này.

Qua khái cäng täi giät thät ngäi väi mät thän chät cao läu nghiäu cäm läi hái tä mät xäi täi näo đä chäy đän gän. Hän đän chúng täi vào mät căn phòng län đäy mäng nhän, đäi, sängäi... đä trên täng và trän nhà. Trong phòng có vào khoäng 50 khuôn mät kä đä đäng ngäi ăn uäng. Chúng täi chän mät bàn đä cuäi phòng. Mäy mäi phút sau mät ngäi bäc lên trên bäc tuyên bä khai mäc. Nhäc träi lên, nhìn tại nhäc óc. Đèn xanh, đä, vàng chäp tät täa lia. Täi đäng đäy nhìn quanh quän, tìm "con mèo cái". Cho mãi đän bän nhäc thä tä "con mèo cái" mäi xuät hiän. Nó tä trong phòng vä sinh đi ra. Đó là mät cô mang mät nä mèo màu häng. Cô ta nhìn quanh mät vòng räi ngäi xuäng cái bàn bên cänh cäa sau. Täi đänh häi José nên làm gì nhäng nó đã biän đầu mät. Täi đánh bäo đi đän bàn "con mèo cái". Bäy giä nó mäi trông thäy täi. Täi không nói mät läi, đäi nó ra sàng nhäy. Hai ngäi nhún nhún, giät giät, räi ôm nhau xoay vòng. Täi chäng biät đây là đäi uä gì. Vì có chút räu vào nên täi häi mänh đän, ôm chät läy "con mèo cái". Đän lúc thäy cäp cuäi cùng đäa nhau ra cäa sau, täi cũng bät chäc đäa "con mèo cái" ra cäa sau. Cäa này đän ra mät khu vän rät räng. Vän có nhiäu cây cäi um tùm. Bên các gäc cây có nhäng hình ma quä, nam có, nä có, tät cä đäu trän truäng. Trên vài ngän cây cũng có các hình täng tä. Cäp väa räi biän mät vào mät lùm cây. Täi bät chäc, cũng đäa "con mèo cái" vào lùm cây gän đó. Lùm cây có ghängäi thoäi mái và kín đáo đäc che khuät bäng nhäng vät đäng nhä thùng rác, đäng cä làm vän...Hai ngäi ngäi xuäng ghä. "Con mèo cái" nói giäng khän khän nhä trong cä có mäng nhän:
-Mä mät nä ra.

Täi đäa tay chä vào mät nä cäa nó, có ý nói nó hãy läy mät nä ra träc.

Nó lät đäu.

Täi cũng giä giäng khän:

-OK, không sao.

Täi mä mät nä ra. "Con mèo cái" nhìn täi räi quay mät đi näi khác, giäng nhä ghê täm. Täi väa nói väa đäa tay chäp cái mät nä cäa nó:

-Mä mät nä ra!

-Không! Không!

"Con mèo cái" väa nói väa đi nhanh ra cäa. Máu tä ái näi lên, täi chäy theo chäp läy tay nó. Nó vùng väng gä tay täi ra. Hai ngäi bäo vä nhä hai hä pháp đän häi có viäc gì. "Con mèo cái" nói nó phäi đi vä. Väa lúc đäy José đän näi bäo täi theo nó ra xe. Täi kä chuyän väa räi cho José nghe. Nó im läng. Nhä đã nói, täi cäm thäy tä ái nhiäu hän ham muän. Täi biät häi đäy, sau mät

Hội Ma Quê Địch Thân

Tác Giả: Bả Tùng Ma

Thứ Bảy, 31 Tháng 10 Năm 2009 05:56

Cán bßnh thßp tßnh tßsinh, trông tôi rßt tßng tß mßy u. Vßtßng tß mßy u này kéo dài gßn cßnß năm. Mßt vßngßi nhß vßy khó hßp đßn phßn đßc. Tôi còn nhß mßt hôm ß trên đßng Main, vì bß lßc đßng vß phß Tàu, tôi hßi mßt bà đi ngßc chißu vßi tôi:

-Excuse me...

Mßi nghe đßn đó bà ta khoát tay:

-No, no!

Tôi ngßc nhiên, không hißu ßt gißp gì cß. Lßn thß nhì, tôi cũng "Excuse" nhß vßy vßi mßt anh Mß đen trßc khi hßi đßng. Anh ta cũng xua tay. Sau đó tôi bißt hß tßng lßm tôi xin tißn.

José đßa tôi vß nhà. Cß ngày mßt mßi tôi ngß mßt gißc cho đßn 7 giß sang mßi thßc đßy. Lúc đßng ußng cà phê tôi nghe đßn thoßi reo. Tißng José ß bên kia đßu gißy:

-Ông Lßi bß đánh vào đßu, chßc không qua khßi đßc.

-Sao?

-Ông ta xußng hßm đßu xe làm gì đó. Ngßi bßo vß nghe ông ta kêu lßn bßng tißng Vißt: "Bà hßi tôi rßi". Anh ta chßy đßn bên ông. Mißng ông lßm nhßm trßc khi bßt tßnh: "Vß tôi đã hßi tôi". Ngßi ta đßm ông đi bßnh vißn. Bác sĩ nói khó sßng, nßu có sßng cũng bß mßt trí.

-Rßi sao nßa?

-Bà Lßi bß bßt giam.

Tôi bß đßn thoßi xußng, đßnh tßi tißm xem sao thì chuông đßn thoßi lßi reo.

-Cßnh sát đây. Chúng tôi cßn gßp anh càng sßm càng tßt.

Cßnh sát cho tôi đßa chß. Tôi gßi đßn thoßi nhß José chß tôi đßn.

-Tao cũng bß cßnh sát hßi. Tßi mình cùng đßn đó luôn.

Cßnh sát hßi tôi và José nhßng câu gißng hßt nhau: Vào làm tßi tißm lúc nào, tßi Halloween ß đây, có nghi ai không... Chß vßy thôi và chúng tôi đßc ra vß.

Tìm đóng cửa. Tôi bắt đầu nghĩ. Đây là dịp tốt để tôi tìm hiểu thêm về nước Mỹ, nói đúng hơn là tìm hiểu về Khu Phía Đông Trung tâm Thành phố Los Angeles. Có thể nói đây là "Vùng Quỳ c Ấm Xì" với đủ loại người vô gia cư, M da đen, M trẻ, M, Châu Á ... Người ta nói về "căn cứ xuất phát" này gần cả nghìn người vô gia cư trên công thành phố Los Angeles vẫn mình bắt gặp sự hôi hám, d dáy...Tôi đã có dịp "tham quan" một con hẻm nhỏ toàn là phân người. Còn mùi nước tiểu thì không nói, góc vắng vẻ nào cũng có.

Tình trẻ nghĩ bắt đầu nghĩ cửa tôi không lâu nên tôi không có dịp thăm "vùng quỳ c này thêm nữa. Một hôm bà L, đúng là bà L, đến nhà tôi trong lúc tôi đi làm. Tôi biết có việc quan trọng của nhà thì bà y mới đến. Tôi chào bà L rồi hỏi:
-Tình trẻ ông chờ ra sao rồi bà?
-Chắc chuyện mê man và mất trí vĩnh viễn. Bác sĩ nói vậy.
-Sao bà đi c...
-Tôi nhớ luật sư đóng tiền thuê nhà. Tôi đến đây để nhờ anh giúp tôi. Chắc có anh mới cứu tôi được.
-Tôi?
-Phải. Anh chắc việc khai và chứng cứ anh...đi chờ và tôi đem đó. Nói theo danh từ luật pháp, tôi cần có chứng cứ ngoại phạm, alibi.

Tôi nói to, đưa tay lên như muốn xoa đầu bà ta đi:
-Tôi không thể làm mất việc trái ngược tâm như vậy.
-Xin anh giúp tôi. Anh muốn gì tôi cũng chịu.

Bà L và nói và nhìn tôi, cặp mắt long lanh. Tôi không rõ cặp mắt long lanh ấy do nước mắt hay do cần khát khao đến ông như thế. Dù thế nào lúc ấy tôi nhìn bà một cách ghê tởm. Tôi thấy mình chẳng có chút cảm giác nào trước và dịp khá hợp để cửa bà L.
-Tôi không thể làm mất việc trái ngược tâm như vậy. Ông chắc chắn mà, ông có thể chứng minh bà vô tội nếu bà vô tội thật.
-Ông ta sự mê man như vậy suốt đời. Xin anh giúp tôi, anh chắc việc nói tôi đã đi chờ và anh hôm đó là một việc xong xuôi.

Tôi xoa tay:
-Không, không.

Bà ta vẫn nhìn như:
-Hãy nói với chứng cứ tôi đi chờ và anh

Hồi Ma Quê Địch Thân

Tác Giả: Bả Tùng Ma

Thứ Bảy, 31 Tháng 10 Năm 2009 05:56

-Tôi không thể làm chuyện đó...

-Anh không làm chuyện đó. Anh đã đi chơi với tôi.

-Đúng là điên. Hồi nào?

-Má mát ná ra!

Tôi nghe giọng nói khàn khàn từ miệng bà chợt phát ra. Mười giây sau tôi chợt hiểu.

-Thì ra đêm hôm đó là... bà.

Tôi đã khai với cảnh sát đêm hôm đó tôi đi dạo với bà Lái. Với chuyện cảnh ngộ phức tạp, bà ta đổ lỗi cho tôi. Qua điều tra, cảnh sát còn biết ông Lái nói lời mỉa mai "Với tôi hồi tôi" vì ông Lái trách với đã bỏ ông làm mất niềm tin mà ông không thích, đến nỗi bị đánh, chứ không phải gì khác hơn. Tôi bán food to go đã mất cả. Tôi đã đi làm trở lại. Cảnh sát chợt bắt đầu chung quanh đánh ông Lái khi ông tỉnh lại và nhận diện được cảnh hơn. Đó là anh homeless đi theo ông Lái xin bánh donut cũ. Hồi khai không nhớ ông Lái không cho bánh mà còn chơi hơn. Hồi nói đùa, cho mất gây vào lòng ông ta, chuyện may trúng đầu. Ai cũng thấy phàn nàn nhá nhá m, chứ có bà Lái, với còn má c. Bà nói với cô em con chú ruột tôi:

-Đá cái thế bác sĩ ngu như bò, anh Lái đâu đến nỗi gì mà hơn cả định ninh như không tỉnh lại được.

Cô em tôi từ giờ bà Lái thường chuyện đến nỗi biết mất anh bác sĩ thế mà thế như vậy. Riêng tôi, tôi hiểu thế nào.